

Tazria Haftarah

[2 Kings]

(4)42:There came a man from Baal-Shalishah, and brought the man of God bread of the first fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of grain in his sack. He said, Give to the people, that they may eat.

43:His servant said, How should I set this before a hundred men? But he said, Give the people, that they may eat; for thus says the LORD, They shall eat, and shall leave of it.

44:So he set it before them, and they ate, and left of it, according to the word of the LORD.

(5)1:Now Naaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and honorable, because by him the LORD had given victory to Aram: he was also a mighty man of valor, but he was a leper.

2:The Aram had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Yisrael a little maiden; and she waited on Naaman's wife.

3:She said to her mistress, Would that my lord were with the prophet who is in Shomron! then would he cure him of his leprosy.

(4)42:וַאִישׁ בָּא מִבַּעַל שְׁלִישָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בְּכוֹרִים עֶשְׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים וְכֶרֶם לֶחֶם וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ: 43:וַיֹּאמֶר מִשָּׂרְתּוֹ מָה אַתָּן זֶה לְפָנָי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכַל וְהוֹתֵר: 44:וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ כַדְבָּר יְהוָה: (5)1:וַנַּעֲמָן שַׂר־צָבָא מֶלֶךְ־אַרָם הָיָה אִישׁ גְּדוֹל לְפָנָי אֲדָנָיו וַנְּשֵׂא פָנִים כִּי־בֹ נִתְּן־יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאַרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר חָיִל מִצְרָע: 2:וַאֲרָם יָצְאוּ גְדוּדִים וַיֵּשְׁבוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל גַּעְרָה קְטַנָּה וְתַהִי לְפָנָי אִשָּׁת נַעֲמָן: 3:וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבֵרְתָהּ אַחֲלֵי אֲדֹנָי לְפָנָי הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אֲזוּ יִאֲסֹף אֹתוֹ מִצְרָעָתוֹ:

וַאִישׁ⁴²⁽⁴⁾ בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה וַיָּבֵא⁹ לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם
בְּכוּרִים עֶשְׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים וְכֹרֶמֶל בְּצֶקְלָנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם
וַיֹּאכְלוּ⁴³: וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ מָה אַתָּן זֶה לְפָנַי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר
תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכַל וְהוֹתַר⁴⁴: וַיִּתֵּן
לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיֹּתְרוּ כַדְבָר יְהוָה⁵⁽¹⁾: וַנַּעֲמֹן שַׁר־צַבָּא
מֶלֶךְ־אַרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לְפָנַי אֲדָנָיו וּנְשֵׂא פָנִים כִּי־בֹ
נִתַן־יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאַרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר חָיִל מְצַרְעִ²: וְאַרָם
יָצָאוּ גְדוּדִים וַיֵּשְׁבוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל נִעְרָה קָטָנָה וַתְּהִי לְפָנַי
אִשֶּׁת נַעֲמָן³: וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבִרְתָּהּ אַחֲלִי אֲדָנָי לְפָנַי הִנְבִּיא
אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אֲזַי יִּאֶסֶף אֹתוֹ מְצַרְעָתוֹ: